

Der har sikkert af og til været Tider, hvor Vandkraften langtfra repræsenterede et saa stort aarligt Beløb for Krudtværket, fordi dette ikke helt kunde udnytte den. Efter Donse Krudtværks Nedlæggelse og under det stærke Opsving, som Hærens Krudtværks Salg af Handelskrudt i den Anledning er begyndt at tage, har Værket god Brug for sin Vandkraft.

Idet der for Maskiner og Løsøre gaas ud fra den ovenfor nævnte Værdi af 186,200 Kr., mener Krudtværket skønsmæssigt at kunne angive sin øjeblikkelige Værdi, fordelt efter Anvendelsen, saaledes:

1. Værdi af Boliger til Funktionærer og Arbejdere....	127,000 Kr.	
2. — - Bygninger, Maskiner og Løsøre til røgrit Krudts Fabrikation	284,200 —	
3. Værdi af Bygninger, Maskiner og Løsøre til Sortkrudts Fabrikation	180,000 —	+ Vandkraften.
4. Værdi af Krudtværkets Grunde.....	25,000 —	
5. — - Bygninger til Magasinering af Krudt m. m. (Tøjhuset og 3 Magasiner), hvilke ikke ere nødven- dige for Krudtfabrikationen, idet de benyttes af andre Myndigheder.....	45,000 —	
	661,200 Kr.	+ Vandkraften.

Naar Finansudvalget dernæst forespørger, hvilken Afskrivningsprocent der tænkes anvendt, skal Korpset hertil tillade sig at bemærke følgende:

Saafernt der herved forstaaes en Nedskrivningsprocent, ved hvilken Værdierne hvert Aar søges bragte i Overensstemmelse med de i Handel og Vandel gældende, saa er en saadan allerede benyttet for Maskinerne ved de 2 Lejligheder, nemlig i 1905 paa Foranledning af Forsvarskommissionen og i Sommeren 1911, da der blev opstillet Værdiangivelser. Første Gang blev der for Krudtværket anvendt den Fremgangsmaade, at Maskinernes oprindelige Pris efter 1 Aars Forløb formindskedes med 10 pCt., efter atter 1 Aars Forløb formindskedes Restbeløbet igen med 10 pCt. o. s. fr. Sidste Sommer benyttedes der en fast Procent, nemlig 5 pCt. pr. Aar.

Korpset er paa det rene med, at ingen af de 2 anvendte Regler passer for alle Maskiner; det har taget Spørgsmaalet op til samlet Undersøgelse og Overvejelse for alle under det sorterende Værksteder, men er i Øjeblikket ikke i Stand til at fremsætte et bestemt Forslag. Der synes dog at være adskilligt, der taler for, at en Nedskrivning af 3 pCt. i mange Tilfælde vil være mest passende. Hvad Grunde og Bygninger angaar, da er Korpset end ikke i Stand til med Bestemthed at afgøre, om deres samlede Værdi gaar op eller ned. At Bygningerne forringes i Værdi, er jo sikkert, men Grundene ere formentlig Genstand for en Værdistigning. Det samme er Tilfældet med Vandkraften, som jo er afhængig af Priserne for Bygninger, Maskiner, Transmissioner og Kul samt Arbejds løn. I alt Fald opgives den 24,000 Kr. højere i 1902 end i 1896, da der regnedes med 150,000 Kr.

Korpset maa i det hele taget henpege paa, at det er første Gang, dette Spørgsmaal almindelig rejses, og at det ikke raader over Sagkundskab paa dette Felt.

Efter hvad der er Korpset bekendt fra Finanslovkommissionens Forslag, er der vel imidlertid nærmest Grund til at gaa ud fra, at Finansudvalgets Spørgsmaal om en Afskrivningsprocent skyldes den Omstændighed, at man betragter Krudtværket som en erhvervsmæssig dreven Institution, der bør forrente de Kapitaler, der ere baandlagte af den.

I den Anledning skal Korpset tillade sig at bemærke, at Krudtværket ikke kan betragtes som en erhvervsmæssig Bedrift, men er et nødvendigt Led i den hele tekniske Virksomhed ved Hæren. Allerede den Omstændighed, at Staten til enhver Tid rent økonomisk har staaet sig ved at lade Krudtværket fremstille sit Forbrug af Krudt i Stedet for at tage dette fra Udlandet, synes at maatte give Krudtværket fornøden Eksistensberettigelse, men hertil kommer, at man af Hensyn til Fremstillingen af Krudtprøver, Omarbejdelse af Krudtleveringer, Krudtundersøgelser og anden teknisk og videnskabelig Virksomhed paa Krudt- og Sprængstofomraadet vilde være meget uheldigt stillet, hvis man i saa Henseende skulde være henvist til Udlandet. De Bølgigheder, der i de seneste Aar ere forefaldne paa Krudtomraadet andetsteds („Jena-“ og „Liberté“-Katastrofen) opfordre til, at man viser de herunder hørende Spørgsmaal den